

145

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 stycznia 2002 r.

w sprawie warunków i trybu przyznawania funkcjonariuszom Służby Więziennej nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg.

Na podstawie art. 106 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 2, poz. 5 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 877, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1800) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, pełniącemu służbę przez okres roku kalendarzowego przyznaje się nagrodę roczną w wysokości określonej w art. 106 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”.

2. Funkcjonariuszowi, który pełnił służbę przez co najmniej 6 miesięcy w roku kalendarzowym, przyznaje się nagrodę roczną w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy kalendarzowych służby, z zastrzeżeniem ust. 3—5.

3. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

4. Funkcjonariuszowi, który z powodu:

- 1) śmierci,
- 2) zaginięcia,
- 3) zwolnienia ze służby, jeżeli w dniu zwolnienia spełnia warunki do nabycia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej

— pełnił w danym roku służbę tylko przez część roku kalendarzowego, przyznaje się nagrodę roczną w wysokości 1/12 miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, zwanego dalej „miesięcznym uposażeniem”, za każdy miesiąc kalendarzowy pełnienia służby.

5. Jeżeli funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 4, pełnił w danym roku kalendarzowym służbę przez okres krótszy od jednego miesiąca kalendarzowego, otrzymuje nagrodę roczną w wysokości 1/12 miesięcznego uposażenia.

6. Funkcjonariuszowi, który na skutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą poniósł śmierć albo nabył prawo do renty inwalidzkiej, nagroda roczna przysługuje za ostatni rok służby w wysokości określonej w ust. 1, bez względu na okres służby pełnionej w tym roku.

7. W razie śmierci lub zaginięcia funkcjonariusza nagrodę roczną wypłaca się pozostałej po nim rodzinie, o której mowa w art. 112 ust. 2 ustawy.

§ 2. Podstawę ustalenia nagrody rocznej stanowi miesięczne uposażenie przysługujące funkcjonariuszowi w dniu wypłaty nagrody.

§ 3. 1. Nagrodę roczną przysługującą funkcjonariuszowi obniża się o 1/360 za każdy dzień nieobecności w służbie, związanej z:

- 1) korzystaniem z urlopu bezpłatnego, szkoleniowego, zdrowotnego lub okolicznościowego,
- 2) przerwami w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionymi w art. 122 ustawy,
- 3) zawieszeniem w czynnościach służbowych w razie tymczasowego aresztowania, wszczęcia postępowania karnego lub dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 37 ustawy, chyba że prawomocnym orzeczeniem postępowanie karne lub dyscyplinarne, będące przyczyną zawieszenia, zostało umorzone lub funkcjonariusz został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku,
- 4) czasową niezdolnością do służby wskutek choroby lub odosobnieniem w związku z chorobą zakaźną, wynoszącymi ponad 15 dni, chyba że choroba lub odosobnienie są spowodowane wypadkiem pozostającym w związku ze służbą.

2. Umorzenie postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy warunkowego umorzenia postępowania karnego, a także umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia lub amnestii.

§ 4. 1. Do okresu służby, o którym mowa w § 1, nie wlicza się okresów wykonywania kary dyscyplinarnej — od dnia jej prawomocnego wymierzenia do dnia zatarcia.

2. Jeżeli okres wykonywania kary dyscyplinarnej wykracza poza dany rok kalendarzowy, to pozostałego okresu nie wlicza się do okresów stanowiących podstawę do przyznania nagrody rocznej w następnym roku lub następnych latach kalendarzowych.

§ 5. Nagroda roczna nie przysługuje za rok kalendarzowy, w którym:

- 1) skazano funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo,
- 2) wymierzono funkcjonariuszowi prawomocnym orzeczeniem karę dyscyplinarną wydalenia ze służby,
- 3) wydano funkcjonariuszowi opinię służbową o:

- a) niewywiązywaniu się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku w okresie służby stałej,
- b) nieprzydatności na zajmowanym stanowisku w okresie służby stałej,
- c) nieprzydatności do służby w okresie służby przygotowawczej.

§ 6. W przypadkach określonych w § 4 i 5 funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia spełnia warunki do nabycia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej, przyznaje się nagrodę roczną w wysokości 1/12 miesięcznego uposażenia.

§ 7. Nagrodę roczną wypłaca się nie później niż w ciągu pierwszych czterech miesięcy kalendarzowych następujących po roku, za który przysługuje nagroda, z tym że funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby nagrodę roczną wypłaca się nie później niż w ostatnim dniu służby.

§ 8. 1. Jeżeli przeciwko funkcjonariuszowi wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne w roku kalendarzowym, za który nagroda jest przyznawana, ustalenie uprawnień do nagrody rocznej następuje po zakończeniu tego postępowania.

2. Nagrodę roczną wypłaca się nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego.

§ 9. Funkcjonariuszowi może być przyznana nagroda uznaniowa, w szczególności za sumienne wykonywanie zadań służbowych, wykonywanie zadań służbowych wymagających znacznego nakładu pracy, a także dokonanie czynu świadczącego o odwadze funkcjonariusza.

§ 10. Funkcjonariuszowi, którego warunki bytowe uległy znacznemu pogorszeniu, można przyznać zapo-

mogę pieniężną. Przy przyznawaniu zapomogi należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na sytuację materialną funkcjonariusza i jego rodziny.

§ 11. Wypłata nagrody rocznej za 2001 r. następuje na zasadach dotychczasowych.

§ 12. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do przyznawania nagród rocznych funkcjonariuszowi, który w 1997 r., 1998 r. lub 1999 r. pełnił służbę przygotowawczą.

2. Wypłata nagród rocznych, o których mowa w ust. 1, następuje w terminach:

- 1) za 1997 r. — w terminie do dnia 30 kwietnia 2002 r.,
- 2) za 1998 r. — w terminie do dnia 30 kwietnia 2003 r.,
- 3) za 1999 r. — w terminie do dnia 30 kwietnia 2004 r.

— z tym że funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby wypłaca się należne nagrody roczne nie później niż w ostatnim dniu służby.

3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się w przypadku, gdy roszczenie funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, zostało zaspokojone na podstawie decyzji ostatecznej wydanej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie warunków przyznawania funkcjonariuszom Służby Więziennej nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg (Dz. U. Nr 119, poz. 1266).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Łankiewicz*